

כתר אור עליון

העלוך מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

פרשת נשא - שבועות

ו' סיון תשפ"ג

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני השבת

הד"נ יו"ט - 19:15

הד"נ שבת - 19:16

צאת שבת - 20:21

חג שבועות שמח

לבית דין של מעלה, חש צמא גדול וביקש להרוות את צמאונו. לנגד עיני התגלה סופרמרקט ענק ומפואר שבו כל מעדני עולם. הוא לקח בקבוק מים קטן וניגש לקופה לשלם, כשהמזוודה בידו. מאחר שלא ידע באיזה שטר נהוג לשלם שם, פתח את המזוודה וניסה לשלם בכמה מסוגי השטרות הנפוצים בעולם, אך המלאך המוכר נענע בראשו לשלילה וסימן לו שאינו מכיר שטרות אלו. באין ברירה, העשיר שהיה על סף עלפון פתח את הנייר, הראה לו את היהלומים ואבני החן באומרו בתחנונים: "קח מכאן כל מה שתרצה, רק תן מעט מים!". אך המלאך החמיץ את פניו כמי שרואה פירות רקובים, ונענע בראשו לשלילה. והנה לפתע אורו פני המלאך. הוא חיך חיך אובה, הושיט את ידו, אחז בנייר שבתוכו היהלומים ואבני החן היקרות, ומשך אותו מידו כשהוא משאיר לו ביד את כל היהלומים. הוא הביט בנייר במבט מעריץ, הושיט לעשיר לשעבר צרור מתפתחות ואמר לו: "לא רק בקבוק מים, כל החנות הגדולה הזאת עם תכולתה, וכל מאה חנויות הענק שסביבה, של ריהוט יוקרתי ותכשיטי פאר, נברשות קריסטל וכל מעדני עולם, עם כל תכולתן - שלך! כאן, הנייר הזה שווה הרבה!". העשיר הנדהם הביט בפיסת הנייר ולא האמין למראה עיניו. זו הייתה "בסך הכל" קבלה על תרומתו להסכם יששכר וזבולון עם לומדי תורה באחד הכוללים... אדם חכם וזכר תמיד את מאמר התנא באבות ז', טז: "העולם הזה דומה לפרוודור בפני העולם הבא. התקן עצמך בפרוודור כדי שתכנס לטרקלין". הוא מקדיש את זמנו לשיעורי תורה, שולח את ילדיו ללמוד בבתי ספר תורניים ובישיבות קדושות, מתחזק במצוות ומפזר ממונו לצדקה וחסד, בידוע נאמנה כז: "וְאִישׁ אֶת קִדְשׁוֹ - לוֹ יִקְדֹּשׁ". שבת שלום.

בפסוק העוסק בתרומה ובהקדשים נוספים שנותן היהודי מעצמו, מנסחת התורה את הדברים בניסוח הדורש הסבר: "וְאִישׁ אֶת קִדְשׁוֹ, לוֹ יִקְדֹּשׁ. אִישׁ אֶשֶׁר יִתֵּן לָכֶהֱן, לוֹ יִקְדֹּשׁ". ממילים אלה משתמע שהתרומה והקדשים יהיו לאיש הנותן המזכר בתחילת הפסוק, והדבר תמוה, הרי הם ניתנים ממנו לכהן, והכהן הוא המקבל אותם? אולם בניסוח מיוחד זה לימדה התורה כי בניגוד לתחושה הטבעית, שהנותן נחסר ממה שהיה לו, ומי שקיבל הוא המרווה, בענייני צדקה וחסד - הנותן הוא המקבל. שהרי נתן ממון בר חלוף, שאם לא ינציח אותו במעשה צדקה כרכושו הפרטי, הוא יתבזבז בשלב מסוים על הוצאה מסוימת או יישאר ליורשיו, וקיבל בתמורה לנתינה זו נכס נצחי שילווה אותו לעד בחיי העולם הבא. גם בעולם הזה מקבל הנותן שמירה וברכה וביטול גזירות קשות תמורת כספי הצדקה שנותן. וזהו שאמרו רבותינו ז"ל במדרש (ויקרא רבה לד, ח) "יותר ממה שהעשיר עושה עם העני, עושה העני עם העשיר". לפיכך דייקה התורה בלשונה ואמרה: "וְאִישׁ אֶת קִדְשׁוֹ, לוֹ יִקְדֹּשׁ. אִישׁ אֶשֶׁר יִתֵּן לָכֶהֱן, לוֹ יִקְדֹּשׁ". הרי זה נכס נצחי הנשמר לו להיות שלו לעד, ואינו כמו שאר הממון שנשאר בידו והוא סבור בטעות שמה שנתתי כבר לא שלי, ונשאר לי רק מה שבידי. אלא ההיפך הגמור הוא הנכון. מספרים בדרך המשל בשם החפץ חיים (בתוספת נופך) על עשיר מופלג שהאמין בהישארות הנפש, אך לא ידע כל כך כיצד הדברים מתנהלים שם, ולכן הכין לעצמו מזוודה ובה חבילת שטרות מכל סוג מסוגי שטרות הכסף של כל מדינות העולם, וליתר בטחון הוסיף גם כמה יהלומים ואבני חן יקרות, שאותם עטף בנייר שהיה מונח במקרה על שולחנו, וכתב בצוואתו כי הוא מצווה בכל תוקף לקבור עמו את המזוודה מבלי לפותחה. לאחר שנפטר קיימו בני משפחתו ואנשי החברה קדישא את צוואתו. והנה כאשר הגיע לעולם האמת, בדרכו

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

הלכות מליחה

השהיית בשר שלשה ימים

בשר ששהה שלשה ימים בלי מליחה, וטעו ומלחו אותו ובשלוהו, לא נאסר הבשר באכילה. והכלי שבו התבשל הבשר, יש להתיר לבשל בו כעבור 24 שעות משעת הבישול. (שצט) לכתחילה לא ישהה בשר שלשה ימים בלי מליחה אף שבכוונתו לצלותו, מחשש שמא יטעה למלחו ולבשלו. לפיכך צריכים הקצבים להקפיד על כל בשר הנמצא ברשותם, שלא יעברו עליו שלשה ימים בלי מליחה. (שצג)

אם בכל זאת לא הספיקו למלוח את הבשר בתוך שלושה ימים, ישרו את כל הבשר חצי שעה במים לקראת סוף יום השלישי (אחר 71 שעות מהשחיטה), ואז יהיה מותר למלחו ולבשלו בתוך שלושת הימים הבאים מסיום השחייה. (שצג)

ילקוט יוסף

סימן רמד - מלאכות שהעכו"ם עושה לישראל

מספרי מרן הראשל"צ הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

יב עוזרת-בית נכריה העובדת בבית ישראל, אסור לה לעשות מלאכה בשביל ישראל בבית היהודי בשבת ויום טוב, וכגון תיקון ותפירת הבגדים, אף אם לא ציוו אותה לעשות המלאכה. ורק אם היא עושה את המלאכה מעצמה, ולטובתה, מותר. ולכן מותר לשפחה לתקן את בגדיה שלה בשבת בבית בעל הבית היהודי, מפני שניכר שמלאכת עצמה היא עושה. [ילקוט יוסף, שבת כך א' עמוד כז].

ההקדשה המרכזית

לרשות: מו"ר הרב דוד שלום [בצרי] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, יניב בן אהובה, אריה בן שמחה, ידידיה בן אביטל, יהודה יצחק בן איריס, מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין דב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה, שלמה בן רחל, הדסה בת דקלה, רבקה בת אלטו, שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רויטל, בניה ישראל בן אביבה ו**להבדיל לעיני:** אשר מסעוד בן עזיזה, הרב אורי זוהר בן גולדה זנזקיל שם טוב ציון בן אסתר, אסתר יוכבד בת ריזל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. לימור שרה בת דידי. הצולחת עם ישראל בהחיות וגשפיות ולמאליה השלמה בחיים במרה אמן

אליבא דהילכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

אחת שליטא

מאת: הרב ארז חזני שליט"א
הרב יצחק זילברשטיין שליט"א

גניבת האופנים

המשנה (בפירוש ר' עובד) שלא יבוא עליך שודדים לעל ממנוך (רש"י)

שאלה: אזעקת רכב או בית שהתחילה לפעול בשבת ומפריעה לכל השכנים וכגון בלילה מה עושים?

תשובה: אם יש גוי יש לנתק אותה על ידי גוי ואם אין גוי ינתק אותה בשינוי ועדיף על ידי קטן בשינוי.

ביאורים: כתב השו"ע בסי' שז' סעי' ה' דבר שאינו מלאכה ואינו אסור לעשות בשבת אלא משום שבות, מותר לישראל לומר לאינו יהודי לעשותו בשבת והוא שיהיה שם מקצת חולי, או יהיה צריך לדבר צורך הרבה או מפני מצוה.

והנה לגבי שבות דשבות לצורך גדול על ידי יהודי כגון מלאכה דרבנן בשינוי בכי בו שבת ח"ב עמ' שכח' הבאנו את הלי"ע ח"ג עמ' קפז' וחזו"ע שבת א' עמ' רנז' להתיר שכן דעת רוב האחרונים וכן דעת החזו"א עירובין סי' קג' ס"ק יט' ועיין שונה הלכות בהערות בעמ' ת' שתמה על החזו"א בזה ולמעשה גם לאשכנ"זים יש להקל.

הניח באחד הימים את העדר ללא השגחה והלך לעיר. לאחר מכן הגיע אר"ה וטרף את הצאן. האם הרועה חייב לשלם לבעל הצאן על ההפסד? וכך, מבאר בשלחן ערוך (ח"מ סי' ש"ג ס"ו), שיש לשער את המצב: אם במקרה שהרועה היה נותר להשגיח על הצאן, היתה לו אפשרות להציל את הצאן, כגון על ידי כלי נשק שהיו ברשותו - אזי הוא חייב לשלם. אבל אם בכל מקרה הוא לא היה יכול להציל, פטור. הרי לנו, שיש לערוך אמדון ביחס לשומר עצמו, האם יכול היה להציל מאבדן החפץ שעליו שמר או לא. וביחס למוכר דנו, נראה שגזלת האופנים שלפנינו נחשבת כאנס גמור, שכן לאור הנסבות לא היתה לו שום אפשרות למנוע את הגזלה.

ובפרט שכבר מראש היה ברור לבעל החנות שהעובד שהוא מקבל לעבודה, אינו מסוגל לרדף אחר גנבים, אלא הוא יכול לשמור על סחורת החנות באופן מגבל בלבד. והרי זה נחשב כאלו התנה השומר להפטר ממקרים שבהם ברור שאינו מסוגל לשמור, ולכן הסכימה דעת המעסיק משעת תחלת שכירת העובד (ויעץ במהרשד"ם ח"מ סי' קל"ד).

לסכום: יש לפטור את העובד מתשלום דמי האופנים שנגנבו. ידגיש, שאם דרך מוכרי האופנים החשמליים שלא למסור לידי הקונה את מפתח האופנים עד לגמר הרכישה, הרי שהעובד פשע בכך שגנמו לקונה את האפשרות להתניע את האופנים ולברוח, ובאופן כזה עליו לשלם את דמיהם.

נחמיה הנו בעל חנות למכירת אופנים חשמליים. יום אחד פנה אליו יהודי צולע בשם ישראל, והתחנן לפניו שיעסיק אותו בתור מוכר בחנות. "יש לי נתק רב וממחית בתחום האופנים החשמליים", ספר ישראל, "וגם פוח שכנוע והשפעה על קונים..."

נחמיה החליט לקבלו לעבודה, ואכן ישראל התגלה כמוכר מצין. באחד הימים עבר ברנש אחד בסמוך לחנות, והבחין בצלעתו של המוכר. הוא נכנס לחנות ואמר לישראל כי ברצונו לרכוש את האופנים היקרים ביותר שיש בחנות. ישראל הניח לפניו את האופנים, והלה בדיק ובחן את איכותם. הוא התישב על האופנים, ולפתע התניע אותם ו... חיש מהר חמק אל מחוץ לחנות בהירה מהירה!

המוכר המזועזע היה חסר ישע; עד שהצליח לברוח לחוץ ולהקים קול זעקה, היה זה מאחר מדי, כי הגנב כבר נעלם מהאפק... עכשיו תובע נחמיה את ישראל לשלם בעד האופנים שנגנבו, שהרי דינו של מוכר בחנות הוא כשומר שוכר' על סחורת החנות, כי הוא משתכר על ידי סחורה זו (יעץ בש"ך ח"ו"מ ש"ו-א', ובחיות דעת קע"ז-ז', וכשומר שוכר, הרי הוא חייב על מקרה של אבדן הסחורה בעקבות גנבה.

לעמיתו טוען ישראל: "אני נחשב לאנס, כי לנכח מגבלותי, אין באפשרותי לדלק אחר גנבים זריזים..."

עם מי הדין?
תשובה
רועה צאן, ששומר על בהמותיו של בעל הבית תמורת שכר (ודינו כשומר שוכר),

אחד ההישגים הגדולים ביותר
שבן אדם יכול להגיע אליהם זה
לחכות לאוטובוס והדלת תפתח
בדיוק איפה שהוא עומד.
רדצקי

הכל עובד קשה
לא החיים כדי
לשם שתי דברים
משכנא ומה
שקנתה...

אם מורה אחד לא יכול לומר את
כל המקצועות, איך מצפים
מתלמיד אחד לומר את כל
המקצועות?

ידעתי היקרה,
בואי ונרצופי אינך לאסוף מרתק לא 40 יום
לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות
בנושא הצניעות
מפי הרבנית רות שמש תל"ט"א
03-6171121
אח"כ אורקט לזכירת 1-1 אולב 2

אני מבטל את הרצון שלי
ותולה אותו רק בך
ובעזרת השם
מה שטוב בשבילי
יקרה לטובתי

בואי תתחברי
לקו הישועות
(הלכות צניעות
וסיפור ישועות)
3 דקות ביום
מצילות חיים
ותראי ישועות
בכל התחומים